

*SUN CHANLUN***ЕКСТРАПОЛЯЦІЯ ІДЕЙ КИТАЙСЬКОЇ ФІЛОСОФІЇ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ
ЗАСАДИ ВПЛИВУ В КОНТЕСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

Стаття присвячена аналізу феномена розуміння глобалізму та конструктивного впливу на нього через низку особливостей, збережених у сучасній китайській філософії і марксизму, зокрема. Зроблено аналіз розуміння національної характеристики у сприйнятті та відтворенні системи, що функціонує у глобалізмі як сутності сучасного етапу розвитку людства, оскільки глобалізм окрім того, як сприймається у суспільному середовищі, мусить бути зрозумілим і через розуміння наукового, політичного та філософського осмислення та їх відношення до сприйняття глобальних проблем та викликів. Досліджено роботи сучасних авторів відповідної тематики у межах вивчення конфуціанських цінностей, сучасного сприйняття марксизму в Китаї та ідеї гармонічного розвитку суспільства та ролі закону у розвитку держави та підтримання стабільності суспільства загалом.

Ключові слова: марксизм, китайська філософія, конфуціанство, даосизм, легізм, глобалізм, антиглобалізм, правова система.

*SUN CHANGLONG***EXTRAPOLATION OF THE IDEAS OF CHINESE PHILOSOPHY AND THE CULTURAL
BASIS OF INFLUENCE IN THE CONTEST OF GLOBALIZATION**

The article is devoted to the analysis of the phenomenon of understanding globalism and constructive influence on it due to a number of features preserved in modern Chinese philosophy and Marxism, in particular. An analysis of the understanding of the national characteristic in the perception and reproduction of the system functioning in globalism as the essence of the modern stage of human development is made, since globalism, in addition to how it is perceived in the social environment, must also be understood through the understanding of scientific, political and philosophical understanding and their relationship to perception global problems and challenges. The works of modern authors on the relevant subject are studied within the framework of the study of Confucian values, the modern perception of Marxism in China and the idea of harmonious development of society and the role of law in the development of the state and maintaining the stability of society in general.

Key words: Marxism, Chinese philosophy, Confucianism, Taoism, legalism, globalism, anti-globalism, legal system.

Постановка проблеми. Глобалізація як сутність сучасного етапу розвитку цивілізації та процеси, які відбуваються у різних країнах переконливо доводять, що цей етап розвитку має бути дослідженим на різних рівнях та в різних країнах відповідно, оскільки головне, що на цей час стало зрозумілим для науковців та практиків у світі, це той факт, що розвиток людства має низку однаково актуальних питань та проблем. Практика та повсякденний досвід переконують, що навіть у світі, що глобалізується, є місце національному: традиціям, освіті, історії, тощо. Глобалізм та антиглобалізм, як будь-який феномен, мусять бути підданими науковому аналізу задля перевірки механізмів їх дії, впливу та, відповідно, наслідкам. Дослідження, проведене науковцями різних країн, доводить, що будь який процес, який відбувається в сьогоденні, дуже тісно пов'язаний з філософськими традиціями та знанням. Глобалізм існує у світі, де держави дотримуються закону – як в політичних відносинах, так і в економічних. Саме тому постає завдання пригадати та дослідити китайський національний вплив у розумінні глобалізму. Таким чином, сучасність з її викликами формує розуміння важливості дослідження не лише сучасних та прогностичних аспектів соціального буття, але й певною мірою показує необхідність ґрунтовно

зупинитися на аналізі конфуціанської етики у відносинах, основ даосизму та легізму в межах можливостей обсягу статті. Без розуміння національної специфіки та, відповідно, розуміння ролі закону та його дотримання неможливо зрозуміти структуру та можливості розвитку глобалістичних тенденцій та їх перспектив. Саме тому важливо враховувати значення політико-економічного впливу Китаю на питання взаємовідносин між державами та питання глобального керування. Процеси, які відбуваються між державами, виводять, насамперед, питання вивчення зовнішньої політики та питання стабільності і безпеки через аналіз процесів, що відбуваються на практиці, та порівняння їх з теоретичними розробками. Знання історії розкривають на новому рівні питання значущості зовнішньої політики та питання безпеки у світі. Глобалістика та прогностика також досить щільно пов'язані між собою у питаннях планування та розвитку. Аналізуючи відповідну літературу, слід враховувати перспективи для Китаю як одного з світових лідерів. Саме для вивчення усіх процесів, пов'язаних із глобалізмом, пропонується на основі аналізу наукових джерел дослідити значення впливу китайської філософії на економічні стратегії в країні. Конфуціанські цінності, як можна побачити в дослідженнях фахівців, мають

вплив на китайську економічну систему, а саме на підприємництво, ринкові відносини.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед низки авторів, які займаються питаннями дослідження глобалізму та антиглобалізму сучасної китайської філософії, можна назвати таких авторів, як К. Варламова, В. Калінін, О. Дікарев, цікавими є запропоновані дослідження О. Білоруса у контексті проведеного ним політекономічного прогнозу глобального співрозвитку у XXI столітті, корисними для проведення порівняльного аналізу були матеріали, викладені у статті «Глобалізація та антиглобалізаційні процеси в європейському соціально-філософському дискурсі» авторів П. Кравченко та А. Мельник, серед інших європейських авторів можна назвати К. Олсон, Дж. Пікок, Ді-Джей Солінджер, серед китайських науковців – Сунь Вейпіна (孙伟平), Лінь Дуань (林端), Ан Леже (安樂哲) [10; 11], Тао Сінью (陶欣尤) і Ван Лан (王藍) [11], Лю Факай (刘发开) Ян Сюедун (杨雪冬), Ю Кепін (俞可平), Юй Чжун (喻中).

Мета статті – проаналізувати доступні за тематикою матеріали, розкрити специфіку глобалізму та значення китайської філософії у реалізації програм розвитку держави та суспільства, виходячи з глобальних філософських завдань у контексті визначення ролі впливу китайської філософії на економічні стратегії і проаналізувати вплив конфуціанських цінностей, даосистських ідей та легізму в сучасній філософії Китаю.

Виклад основного матеріалу. К. Варламова, досліджуючи особливості глобалістики писала, що спочатку концепціям глобалізації притаманною була ідея взаємозалежності людства як на локальному, так і на національному, і глобальному рівнях. Глобалізація серед європейських науковців спочатку вивчалася частіше саме як процес універсалізації суспільних структур. З часом глобалізація як феномен стала уявлятися як розгалужена система різних інтеграційних проявів. Саме тут К. Варламова серед інших чинників вказує на низку сфер впливу глобалізації (комунікація, економіка, політика, культура, наука, мова, спосіб життя). Однак у кінці 90-х років XX ст. питання ідеї єдності й уніфікації, як доводить її дослідження, одержало альтернативу в понятті «універсалізації різноманіття». Авторка пише, що саме ця теза вперше була артикульована Р. Робертсоном як «гомогенізація і гетерогенізація» у 1995 році. У цьому дослідженні є важливим те, що К. Варламова звертає увагу, що саме китайські дослідники розглядають глобалізацію як сучасне явище, і називає насамперед праці Ань Вэй (2005). Вона вказує, що китайські науковці окреслюють рамки і межі доцільності глобалізаційних процесів рамками економічної сфери (Гао Шучинь) та звертає увагу на важливий для сучасного Китаю акцент на значення у китайській глобалістиці культурних особливостей (Ван Мэн) [2, с. 210–212].

Серед українських дослідних робіт було звернено увагу і на розгляд деяких категорій глобалістики на початку XXI ст., зроблений В. Калініним. Через аналіз поняття «неолібералізм» він дослідив питання низки категорій глобалістики, а саме: взаємозалежність, взаємозв'язок і турбулентність у зв'язку з можливою втратою їх пізнавального потенціалу для теоретичних досліджень. Вказуючи, що у питаннях розуміння неолібералізму американський вчений Девід Харві підходив до його розуміння як політекономічного вчення, яке було започатковане наприкінці 70-х – початку 80-х рр., а представник посткласичного лібералізму Джеймс Розенау, в першу чергу, акцентує увагу на зміні сутності політичної влади під дією процесу глобалізації. Окрім того, він посилається на дослідження Еммануїла Валлерстайна, американського економіста Джона Вільямсона та інших авторів. Все це ним було розглянуто саме через розуміння, що неолібералізм низкою науковців сприймається як важливий теоретичний концепт для підходу у створенні й розробці концепту саме глобалізації. Окрім того, автор нагадує, що свого часу Роберт Кеохен виділяв серед низки інших ресурсів фінансові інвестиції; на сьогодні вивчають у цьому контексті енергетичні й трудові ресурси. В. Калінін доводить, що глобалізація є процесом, в якому глобалізм все ж таки посилює розрив, і в багатьох змістах серед краху планети, і серед іншого називає питання проблеми бідності, забезпечення прав та низки інших проблемних моментів. В. Калінін вказує на поняття «фрагментація», яке ввів Джеймс Розенау, що складається з двох понять, а саме, фрагментації і інтеграції, за допомогою яких можливо вивчити розвиток суспільно-політичних процесів з кінця XX ст. Аналізуючи низку загальнонаукових стратегій та гіпотез стосовно розвитку та дії феномену глобалізації, автор робить висновок, що у світі в певний період почала стверджувалася теза з відповідною підведеною під неї аргументацією про начебто зменшення ролі національної держави та перспективи її існування. Автор цитованого матеріалу пише, що скоріше під «глобальним роз'єднанням» можна, насамперед, розуміти лише можливу тенденцію, що вступає у протиріччя існуючому загальному процесу глобалізації. Навпаки, термін «взаємозв'язок», який охоплює більш широкий діапазон відносин, ніж просто економічні, набагато конкретніше описує сучасну ситуацію. Автором робиться висновок, що економічна складова глобалізації призвела до нової форми, яку слід вивчати, враховуючи компонент незавершеної політичної цілісності світу [4, с. 54–58].

Вивчаючи питання глобалізму та інтернаціоналізму К. Олсон та Дж. Пікок звернули увагу, що у сучасній системі вищої освіти саме глобалізм став основним проблемним питанням, тому що світова спільнота створила ідеальне поняття «глобальний університет» та, відповідно, вважає його створення та реалізацію першочерговими кроками до увімкнення дії низки

процесів глобалізації у світі. Але студенти завжди були представниками різних культурних, соціальних і географічних прошарків, бо, як пише автор, зокрема, студенти завжди певною мірою є «іммігранти». Тому процес інтеграції студентського середовища є досить делікатним та складним [6, с. 1]. У статті вказано про виникнення поняття «глобального розмаїття та глобального громадянства» (Бенкс (2007)). Науковець пише про трансформацію громадянської освіти, яка починає сприйматися низкою науковців як черговий засіб для створення космополітів. Автором запропоновано монографію вивчалось питання двох концепцій: міжкультуралізму та «обґрунтованого глобалізму». Але міжкультуралізм виникає навіть у результаті перекриття між глобальним і, наприклад, місцевою роботою, яка пропонує людям компетенції та конкретні засоби спілкування, які поєднують культурами. Далі вказано, що «обґрунтований глобалізм» звертається до подібного перекриття, але його кордони більш просторові. Простори включають культурні, економічні, політичні та психологічні фактори.

Слід зауважити, що автор звертається і до досліджень інших науковців та підтверджує, що Тейлор дав класичне визначення «культури» у 1871 р., а Боас, спираючись на німецьку філософську та культурологічну спадщину, назвав значним внесок таких науковців, як Гердер, Гете та Кант про цілісне уявлення про культуру як спільне навчання, яке глибоко проникає в думки та дії (Kluckhohn, et al, 2001). Дослідження, проведені в інших дисциплінах, включають використання етнографічного методу в освіті, бізнесі та в інших сферах, а також розширення застосування концепції культури, наприклад, введення поняття «мультикультуралізм» [6, с. 2–10]. Таким чином, як можна побачити, навіть у часи глобалізму важливим є вивчення феноменів глобального та локального. Проводячи вивчення розвитку та впливу глобалізації у світі та участь у цьому процесі КНР, Д.-Дж. Солінджер вважає, що глобальне поширення економічного лібералізму та концепція прав людини вилася у нові поняття громадянства [7, с. 174].

О. Дікарев писав, що політичні стратегії сучасного Китаю вирішують низку завдань з активного та продуктивного входження в уже існуючу систему міжнародних відносин в якості рівноправного партнера. Аналіз історії географічних відкриттів та, відповідно, зміни у філософії та світогляді людства підкреслює значення видатних мандрівників та філософів минулого часу. Внаслідок їх діяльності, за словами автора, формуються нова модель не просто соціальної орієнтації людей, але й наукової рефлексії подій, узагальнення феноменів політичної реальності. Незмінно важливими залишаються праці Гуго Гроція, Н. Макіавеллі, Гоббса, Спінози. Відповідно, виникають й «раціоналізовані концепції» міжнародних відносин, наприклад, у праці «Монадологія» (1714) Г.В. Лейбніц з його трактуванням гармонії як єдності варіативності та погодженості. Певною мірою можна використати у китайських дослідженнях знання того факту, що український дослідник І. Варзар,

аналізуючи традиції дипломатії класичної Антики, виділяв серед інших і китайську модель. І. Варзар наголошує, що вже у проміжку між 1900-х та 2000-х роками було виявлено нові підстави до введення вдосконаленої схеми основних факторів-складників, а саме дипломатичного механізму у забезпеченні впливу КНР. О. Дікарев провів аналіз та зробив висновок, відповідно до якого на початку XVIII ст. китайська традиція стратегемної дипломатії заклала основу досліджень Г. Лейбніца, який був не лише науковцем, але й вправним дипломатом. Австрійський дипломат та прем'єр канцлер В. Кауніц у другій половині XVIII ст. розвинув «теорію геометричної революції в дипломатії альянсів». Подібну тематику автор цитованої статті побачив і у працях сучасного китайського дослідника Чжао Хунвєя [3, с. 32–37].

Академік НАН України, заслужений діяч науки та техніки України О. Білорус пише, що кожна наука має власну специфічну прогнозно-прикладну функцію, саме реалізація якої визначає ефективність її впливу. Сучасна глобальна політична економія саме і крокує поряд з глобалістикою у вивченні механізмів дії законів глобального спів розвитку. Автор пише про виникнення нового технологічного й організаційного ладу в економіці, який вже базується на глобально-мережевих і технотронних конвергенційних системах, і саме тому глобальний спів розвиток у XXI ст. додає особливу складність у процеси еволюції і форми взаємовпливу між старими і новими економічними процесами. Важливо звернути увагу, що цей науковець наголошує на тому, що XXI ст. змінить і, можливо, введе етап еволюційного переходу глобального капіталізму в «нову глобально-транзитивну систему». Важливо звернути увагу, що українські вчені-глобалісти підтверджують і розвивають вчення В. Вернадського про глобальну ноосферу, тим самим захищаючи наукові положення про пріоритетність впливу саме економічних інтересів на розвиток новітніх процесів глобалізації. К. Ясперс, по-своєму трактуючи вчення В. Вернадського про глобальну ноосферу, ще у 1948 році написав про нову швидкість комунікаційних технологій у суспільстві, де тепер техніка створила умови до «глобального єднання». Саме тому слід уважно поставитися до нагадування автора цитованої статті про той факт, що саме В. Вернадський розробив теоретичну концепцію, яка робить зрозумілим питання перспектив майбутнього «глобального співрозвитку» [1, с. 5-18].

Цікаво, що у 90-і роки XX ст. у соціальних науках поняття «глобалізація» замінило перед тим широко використане поняття «світова система», яке увів Еммануїл Валлерстайн (вчення про міжнародні відносини), за допомогою якого він розробляв та уводив до ужитку пояснення виникнення глобалізації і глобалізованого світу. Саме ж поняття «глобалізація» у науковий обіг увів американський вчений Р. Робертсон у 1985 році. Окрім того, слід нагадати про «школу «контрольованого глобального розвитку» Д. Гвішніані, якою її засновник пропонував втілити в життя

програму «модельовання глобального розвитку». Окрім того, досліджуючи тенденції західного світу у питанні розвитку та концептуальному аналізі глобалізму, не можна пройти повз питання антиглобалізму, які розкрито в поданому матеріалі. Автор пропонує, у першу чергу, зрозуміти, чого хочуть антиглобалісти. Він досить скептично дивиться на цей рух, який так і не створив, на його думку, міцної та цілісної ідейно-політичної концепції [5, с. 78-95]. Торкаючись питання китайської специфіки розуміння структури глобалізму та дій держави в цьому контексті, наведемо значення праці Сунь Вейпіна (2018) «Основні характеристики східноазіатських цінностей та інновацій в контексті глобалізації» [8], яка відома у колах китайських науковців. Низка наукових розвідок поряд з питаннями глобалізму-антиглобалізму вивчає опозицію глобалізація-локалізація. Останні є двома аспектами, які одночасно розвиваються і взаємодоповнюють один одного. Саме з розвитком інформаційних технологій та нової форми економіки знань, китайська культура вдало інтегрувалася у світовий культурний контекст, окрім того, як пише наступний автор, саме конфуціанська етика дієво впливає на дію і розвиток глобалістичних процесів у Китаї [9, с. 1–20].

Лю Факай пише про логіку «культурного співіснування» в умовах сучасної глобалізації, виходячи з міжкультурної позиції, яка занадто спрощено сприймається низкою науковців без врахування таких якостей, як конфронтація та проблема діалогу культур. Він вказує на необхідність переходу від діалогу до «глобального діалогу» з побудовою «метазнання XXI сторіччя». Автором наголошується, що хибно вважати, що примусове застосування логічної схеми до міркування та поведінки дії в моделі «або/або» приведе до позитивних наслідків у розвитку держави. Саме тому потрібно повернутися до аналізу та використання низки унікальних рис китайської та враховувати знання західної культурних традицій. Саме діалогове мислення, констеляційні концепції, обізнаність мусять повернути погляд суспільства на значення навчання та знання минулого таким чином, аби вчитися в сьогоденні та разом з тим інтегрувати минуле та сьогодення аби досягти процвітання [12, с. 10–19]. Як уникнути або зменшити ризики – ось головні завдання, які країна і її суспільство мусять вирішити задля свого майбутнього існування та розвитку. Реформація та вдосконалення є одними з важливих сучасних кроків національного управління [13, с. 61–77].

Про глобалізацію та національний суверенітет пише Ю Кепін і вказує, що процес глобалізації є внутрішнім питанням сучасного Китаю так само, як і питанням перед світовою спільнотою, утримуючи в собі тенденції інтеграції і, водночас, тенденції фрагментації. У статті наголошено, що економічна глобалізація не тільки сильно змінила людські способи виробництва, але й вплинула на спосіб мислення та поведінку людей. Глобалізація, як не дивно, підіймає на новий щабель питання

національної самосвідомості громадян і національної ідентичності як основи вірності громадян та патріотизму, бо це пов'язано з питаннями національної безпеки [14].

Продовжуючи дослідження питання специфіки китайської презентації глобалізму, слід згадати таку філософську течію, як легізм. Саме легалістська доктрина, на думку низки сучасних китайських авторів, вдало відповідає новій світовій ситуації. Історично маючи двохтисячолітній досвід, легізм як філософську течію представлено як давню, так і сучасну водночас. Якщо у традиційному Китаї легізм належить до «Цзисюе» або «Чжуцзі Сюе», то сучасний Китай зосереджується на питаннях у низці галузей історії, філософії та права. Відповідно до системи «бінарного» поділу гуманітарних і суспільних наук, історія належить до гуманітарних наук; саме тому в сучасній системі знань у Китаї легалістичне дослідження є здебільшого гуманітарним. У свій час, Мен Вентун (1894-1968), вчений-класик та історик, зробив важливий висновок на початку своєї статті та виклав результати власних досліджень у працях, наприклад, у «Дослідженні еволюції Легізму», та ін. Підсумовуючи його праці, як і праці інших науковців, автор цитованої статті пише, що «сучасність» легізму можна зрозуміти і серед суто китайських теоретичних доктрин, тому що він слідує логіці практики, і є, насамперед, практично-орієнтованою соціальною наукою, окрім того, легізм поєднує минуле з сучасною та майбутньою соціальною наукою в Китаї [15, с. 58–65].

Висновки. Маємо можливість побачити, як даосистські ідеї про гармонію з природою продовжують діяти в межах економіки країни. У всіх цих процесах не менш важливу роль відіграє як конфуціанство, та і вчення даосизму і системи законів, які збережено і виведено в сьогодення через легізм, оскільки діючи в національних філософських традиціях, ця філософська система створює правові механізми керування та відповідальності у державі з урахуванням тисячоліттями створеного та збереженого національного досвіду. Урахування національної специфіки є важливим кроком до гармонійного розвитку китайського суспільства та поєднання сучасних технологій і модернізації з конфуціанством та даосизмом і тенденціями дотримання основ, розроблених у легізмі. Дослідження та впровадження механізмів глобалізації у такому контексті зберігає ідентичність і, водночас, модернізує країну.

Список джерел інформації

1. Білорус О.Г. (2018). Політекономічний прогноз глобального співрозвитку в XXI столітті: глобальний посткапіталізм або світ-система інформаційно-мережевого глобалізму. *Економічна теорія*. Р 1. С. 5–20. Retrieved from http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=ecte_2018_1_3
2. Варламова К.С. (1995). КНР і концептуальні метаморфози глобалістики. *X-ті сходознавчі читання*

- A. Кримського. 210 с. Retrieved from https://shron1.chtyvo.org.ua/Skhodoznachchi_chytannia_A_Krymskoho/X_Skhodoznachchi_chytannia.pdf?PHPSESSID=egmlfcpajfhl78farq92pniib7#page=210
3. Дікарев О. (2014). Стратегемність китайської дипломатії: витоки та сучасність. *Стратегія розвитку України*. № 3. Retrieved from <https://jrn1.nau.edu.ua/index.php/SR/article/view/6897>
4. Калінін В.Ю. (2011). *Аналіз деяких категорій глобалістики на початку XXI століття*. Retrieved from <http://dspace.pdpu.edu.ua/bitstream/123456789/8797/1/Kalinin.%202011.pdf>
5. Кравченко П.А., Мельник А.І. (2017). Глобалізація та антиглобалізаційні процеси в європейському соціально-філософському дискурсі. *Філософські обрії*. № 37. С. 78–99.
6. Olson C., Peacock J. (2012). Globalism and interculturalism: Where global and local meet. *The SAGE handbook of international higher education*, 305 p. Retrieved from https://d1wqtxts1xzle7.cloudfront.net/53884962/17_-_Where_Global_Meets_Local_Peacock_Olson_final-1-libre.pdf?1500354596=&response-content-disposition=inline%20&id=&page=
7. Solinger D.J. (2001). Globalization and the paradox of participation: the Chinese case. *Global Governance*. № 7. P. 173. Retrieved from <https://heinonline.org/HOL/LandingPage?handle=hein.journals/glogo7&div=20&id=&page=>
8. 孙伟平. (2018). 东亚价值观的基本特质及全球化背景下的发展与创新. *社会科学辑刊*, (2), 37-42.
9. 林端. (2002). 全球化下的儒家倫理: 社會學觀點的考察. *傳統中華文化與現代價值的激盪與調融 (一)* (89-133 頁), 台北: 喜瑪拉雅 Retrieved from <http://huang.cc.ntu.edu.tw/pdf/CCB2806.pdf>
10. 安樂哲. 全球化時代的古典道家思想: 從溯因推理到早期道家宇宙論中的語境化方法. Retrieved from <https://www.airitilibrary.com/Article/Detail/18126243-201512-201601180005-201601180005-105-148>
11. 安樂哲, 陶欣尤, and 王藍. "全球化时代的道家经典: 从回溯推理到早期道家宇宙论的情景化艺术." *收藏* 1 (2014).
12. 刘发开. 全球化背景下的文化共存逻辑. *山东大学学报 (哲学社会科学版)*, 2020, 2. Retrieved from https://www.journal.sdu.edu.cn/_local/8/0F/99/9A9262D50645FA32663390D015C_484D73CD_11BF8E.pdf
13. 杨雪冬. 全球化, 风险社会与复合治理. *马克思主义与现实*, 2004, 4. Retrieved from <https://d1wqtxts1xzle7.cloudfront.net/34920250/EIW110925110323689.pdf?1411974124=&response-content-disposition=inline%3B+filename%3D34920250.pdf&Expires=1729364669&Signature=UXEn09sWIIv9WPwgVSD6jaeAoBF~W~8wf~LJ1sXsq1m6m1k3fsj4bCYffpHKp4Dn0tme2hFb8wU8aUAO6g59Lf18Lf17xtaFsw4lh5fXqipt5TnEG6qBTifyv2vUzjLrCSsqVzpGhk9ML5pDPIOB4ipVKMn>
14. 俞可平. "论全球化与国家主权." *马克思主义与现实* 1 (2004). Retrieved from http://qhyjs.cupl.edu.cn/_local/8/AD/E9/42A88245B4A0E51A2835EDEFDD_39AB3CAF_B83A6.pdf
15. 喻中. (2018). 法家的现代性及其理解方式. *山东大学学报: 哲学社会科学版*, (1), 58-65. Retrieved from <https://www.journal.sdu.edu.cn/info/1030/1170.htm>
- bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=URN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=ecte_2018_1_3
2. Varlamova K.S. (1995). KNR i kontseptualni metamorfozy hlobalistyky. X-ti skhodoznachchi chytannia A. Krymskoho 210 s. Retrieved from https://shron1.chtyvo.org.ua/Skhodoznachchi_chytannia_A_Krymskoho/X_Skhodoznachchi_chytannia.pdf?PHPSESSID=egmlfcpajfhl78farq92pniib7#page=210
3. Dikarev O. (2014). Stratehemnist kytajskoi dyplomatii: vytoky ta suchasnist. *Stratehiia rozvytku Ukrainy*. № 3. Retrieved from <https://jrn1.nau.edu.ua/index.php/SR/article/view/6897>
4. Kalinin V.Iu. (2011). Analiz deiakykh katehori hlobalistyky na pochatku KhKhI stolittia. Retrieved from <http://dspace.pdpu.edu.ua/bitstream/123456789/8797/1/Kalinin.%202011.pdf>
5. Kravchenko P.A., Melnyk A.I. (2017). Hlobalizatsini ta antyhlobalizatsiini protsesy v yevropeiskomu sotsialno-filosofskomu dyskursi. *Filosofski obrii*. № 37. S. 78–99.
6. Olson C., Peacock J. (2012). Globalism and interculturalism: Where global and local meet. *The SAGE handbook of international higher education*, 305 p. Retrieved from https://d1wqtxts1xzle7.cloudfront.net/53884962/17_-_Where_Global_Meets_Local_Peacock_Olson_final-1-libre.pdf?1500354596=&response-content-disposition=inline%20&id=&page=
7. Solinger D.J. (2001). Globalization and the paradox of participation: the Chinese case. *Global Governance*. № 7. P. 173. Retrieved from <https://heinonline.org/HOL/LandingPage?handle=hein.journals/glogo7&div=20&id=&page=>
8. Sun Weiping (2018). Main characteristics of East Asian values and innovations in the context of globalization, (2), 37-42.
9. Lin Duan. Confucian ethics in the conditions of globalization: excitement and integration of traditional Chinese culture and modern values (1) (pp. 89-133). Retrieved from <http://huang.cc.ntu.edu.tw/pdf/CCB2806.pdf>
10. An Lezhe. Classical Taoism in the age of globalization: From abductive reasoning to contextualization methods in early Taoist cosmology. Retrieved from <https://www.airitilibrary.com/Article/Detail/18126243-201512-201601180005-201601180005-105-148>
11. An Lezhe, Tao Xinyou, and Wang Lan. "Taoist Classics in the Age of Globalization: From Retrospective Reasoning to the Situated Art of Early Taoist Cosmology." *Collection* 1 (2014).
12. Liu Fakai. The logic of cultural coexistence in the context of globalization (Philosophy and Social Sciences edition), 2020. Retrieved from https://www.journal.sdu.edu.cn/_local/8/0F/99/9A9262D50645FA32663390D015C_484D73CD_11BF8E.pdf
13. Yang Xuedong. Globalization, risk society and composite management, 2004, 4. Retrieved from <https://d1wqtxts1xzle7.cloudfront.net/34920250/EIW110925110323689.pdf?1411974124=&response-content-disposition=inline%3B+filename%3D34920250.pdf&Expires=1729364669&Signature=UXEn09sWIIv9WPwgVSD6jaeAoBF~W~8wf~LJ1sXsq1m6m1k3fsj4bCYffpHKp4Dn0tme2hFb8wU8aUAO6g59Lf18Lf1>
14. Y. Kepin "On Globalization and National Sovereignty" 1 (2004). Retrieved from http://qhyjs.cupl.edu.cn/_local/8/AD/E9/42A88245B4A0E51A2835EDEFDD_39AB3CAF_B83A6.pdf
15. Y. Zhong (2018). Legalist modernity and its understanding: Edition of philosophy and social sciences, (1), 58-65. Retrieved from <https://www.journal.sdu.edu.cn/info/1030/1170.htm>

References (transliterated)

1. Bilorus O.H. (2018). Politekonomichnyi prohnz hlobalnoho spivrozvytku v KhKhI stolitti: hlobalnyi postkapitalizm abo svit-systema informatsiino-merezhevoho hlobalizmu. *Ekonomichna teoriia*. R 1. S. 5–20. Retrieved from <http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi->

Надійшла (received) 20.09.2024

Відомості про авторів / About the Authors

Сун Чанлун (Sun Changlong) – Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», аспірант кафедри філософії, Харків, Україна; ORCID: <http://orcid.org/0009-0008-2405-3242>.